

Den anfægtede beslutning er ligeledes i strid med artikel 176 EF, da Kommissionen ikke kan forhindre medlemsstaterne i at yde et yderligere bidrag til klimabeskyttelsen ved at tilbagekalde de tildelte kvoter for emissioner, hvor de ikke har opfyldt deres formål.

Endelig har Kommissionen overset, at nye markedsdeltagere allerede derfor ikke kan blive »urimeligt forfordelt«, da efterfølgende tilpasninger alene kan foretages nedadgående. For så vidt er den anfægtede beslutning behæftet med en åbenbar fejlagtig begrundelse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Sag anlagt den 17. september 2004 af Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Polyelectrolyte Producers Group ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets og Kommissionens afgørelse — som er truffet inden for rammerne af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 59/2004 af 26. april 2004 (¹) om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen — hvorved det tillades Norge at anvende koncentrationsgrænser for det kemiske stof acrylamid, der er strengere end de grænser, der finder anvendelse inden for Fællesskabet, samt Fællesskabets holdning under vedtagelsen heraf, annulleres.
- Det fastslås, at fælleserklæring vedrørende EØS-aftalen — bilag II, kapitel XV — vedrørende revisionsklausulen på området for farlige stoffer, vedtaget i Det Blandede EØS-udvalg den 26. marts 1999 (²), i det omfang det herved tillades Norge at anvende koncentrationsgrænser for det kemiske stof acrylamid, der er strengere end de grænser, der finder anvendelse inden for Fællesskabet, er retsstridig og ikke finder anvendelse i forhold til sagsøgeren.
- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, der foreløbigt kan opgøres til 1 EUR, for det

tab, sagsøgeren har lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede retsakter, med tillæg af renter, idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at foretage en nøjagtig beregning og opgørelse af beløbet.

- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at der i mangel på nye fællesskabsregler ikke var hjemmel i EØS-aftalens artikel 102 til at vedtage de omtvistede foranstaltninger. Sagsøgeren mener desuden, at de omtvistede foranstaltninger har en hindrende virkning for de frie varebevægelser og dermed er en tilsidesættelse af EØS-aftalens artikel 1, 3 og 97. Sagsøgeren har også gjort gældende, at foranstaltningerne tilsidesætter artikel 30 og 31 i direktiv 67/548 (³). Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig, at der foreligger tilsidesættelse af generelle principper i fællesskabsretten, nærmere bestemt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, samt væsentlige formforskrifter, nemlig behovet for at høre Europa-Parlamentet, og begrundelsespligten.

Hvad angår erstatningskravet har sagsøgeren gjort gældende, at den på grund af de omtvistede foranstaltninger dels har lidt økonomisk skade, eftersom der har været behov for at mærke det i Norge solgte polyacrylamid med en mere restriktiv mærkning og med advarsler, hvilket har medført øgede omkostninger, dels har lidt ikke-økonomisk skade, idet de norske foranstaltninger, som Rådet og Kommissionen har tilladt, efter sagsøgerens mening har kastet et dårligt lys over klassificeringen af polyacrylamid ud over Norges grænser.

(¹) EUT L 277, s. 30.

(²) EFT C 185, s. 6.

(³) Rådets direktiv 67/548/EØF af 27.6.1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, EFT 1967 s. 211.

Sag anlagt den 16. september 2004 af Bart Nijs mod Den Europæiske Revisionsret

(Sag T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. september 2004 anlagt sag mod Den Europæiske Revisionsret af Bart Nijs, Bereldange (Luxembourg), ved avocat Fränk Rollinger, og med valgt adresse i Luxembourg.